

Κατηγορούμενοι!

(Τοποθετείστε τα παρακάτω εποπικά την κατάλληλη στιγμή)

37	Ο κύριος Έντουαρτς
39	Ο Τσάρλυ
21	Ο Κοκκινομάλλης
22	Ο Πρέστον
39α	Τσάρλη
21α	Κοκκινομάλλης
22α	Πρέστον
16	αγόρια που τρέχουν
8	εδάφιο αποστήθισης
23	Η κυρία Τζόνσον
24	Ο Τσάρλυ
25	Ο Κοκκινομάλλης
26	Ο Πρέστον
40	οικογενειακή λατρεία
41	Ιησούς
42	λωρίδα με τη λέξη ΚΑΛΟ
31	Ο Τσάρλυ στο κρεβάτι
43	Ο Τσάρλυ ανασπκωμένος στο κρεβάτι σου

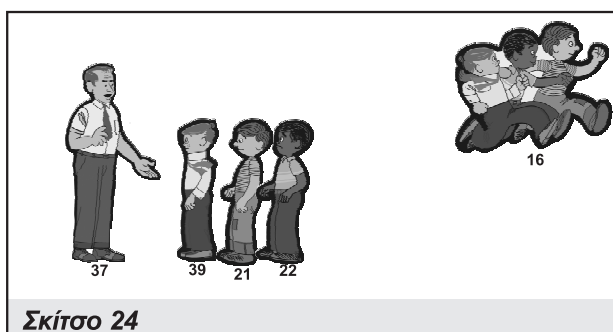
Επανάληψη

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον περνούν δύσκολες μέρες με την κυρία Τζόνσον, την καινούρια τους δασκάλα. Ό,τι κι αν κάνουν, αυτή δεν φαίνεται να τους συμπαθεί. Τα αγόρια προσπάθησαν να της πουν ότι πιστεύουν στο Χριστό, αλλά αυτή δεν θέλησε ούτε καν να τους ακούσει. Αργότερα το ίδιο απόγευμα οι φίλοι γύρισαν στο σχολείο για να πάρουν το βιβλίο της ιστορίας του Κοκκινομάλλη και να μελετήσουν για ένα μεγάλο

διαγώνισμα. Το επόμενο πρωί, ο κύριος Έντουαρτς, ο διευθυντής του σχολείου, τους είπε ότι τους υποπευόταν ότι είχαν πάει στο σχολείο για να κλέψουν το γραφείο του!

Η σημερινή αφήγηση

(Τοποθέτησε τον κύριο Έντουαρτς 37, τον Τσάρλυ 39, τον Κοκκινομάλλη 21 και τον Πρέστον 22). Ο Τσάρλυ δεν μπορούσε να πιστέψει στα αυτιά του. Αυτός και οι φίλοι του, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον, κατηγορούνταν για ΚΛΕΨΙΜΟ! Μα ΠΟΤΕ δε θα έκαναν κάτι τέτοιο!

«Μα, κύριε Έντουαρτς», ψέλλισε ο Πρέστον, «δεν κλέψαμε τίποτα!»

«Έρθαμε για το βιβλίο της ιστορίας μου, αυτό είναι όλο!» αναφώνησε ο Κοκκινομάλλης.

«Νεαροί, ο επιστάτης είδε εσάς τους τρεις να κατεβαίνετε τρέχοντας από το δεύτερο όροφο κουβαλώντας κάτι. Θα μπορούσε να είναι το βιβλίο της ιστορίας σου, αλλά θα μπορούσε να είναι και κάτι άλλο», εξήγησε ο κύριος Έντουαρτς.

«ΗΤΑΝ το βιβλίο της ιστορίας μου!» επέμεινε ο Κοκκινομάλλης.

Ο Τσάρλυ δεν είχε μιλήσει ακόμη. Σκεφτόταν ότι υπήρχε ΚΑΤΙ που έπρεπε να θυμηθεί αλλά δεν ήξερε τί ήταν αυτό. Ήξερε ότι δεν είχαν κλέψει τα χρήματα, αλλά δεν μπορούσε να το αποδείξει.

«Λοιπόν, νεαροί, θα ήθελα να σας πιστέψω. Ήσασαν πάντα καλοί μαθητές, και, πραγματικά, δεν πιστεύω ότι θα κάνετε κάτι τέτοιο, αλλά πρέπει να βεβαιωθώ. Εξάλλου, δεν θα έπρεπε να έρθετε στο σχολείο μετά που σχολάσατε. Γιατί τρέχατε χτες το βράδυ;»

«Βιαζόμασταν, αυτό ήταν όλο».

Ο Τσάρλυ θυμήθηκε την τελευταία φορά που οι τρεις τους έτρεχαν σε μέρος που δεν έπρεπε. (Πρόσθεσε τα αγόρια που τρέχουν 16). Τότε ήταν που είχαν συναντήσει με το χειρότερο τρόπο την καινούρια τους δασκάλα! Κι όταν προσπάθησαν να μιλήσουν στην κυρία Τζόνσον για το Χριστό, είχαν νιώσει αμήχανα και είχαν φύγει τρέχοντας. Αυτός ήταν ο λόγος που είχαν ξεχάσει τα βιβλία της ιστορίας κι είχαν αναγκαστεί να επιστρέψουν στο σχολείο για να τα πάρουν. Και τώρα είχαν μπλέξει τόσο άσχημα, όσο ποτέ άλλοτε! Ο Τσάρλυ τότε άρχισε να σκέφτεται την ιστορία του Ιωσήφ. Θυμάστε τον Ιωσήφ; Του είχαν συμβεί κάθε είδους προβλήματα αλλά ποτέ δεν τα είχε παρατήσει. Ο Θεός τον φρόντιζε μέσα σε όλες τις δοκιμασίες του. (Αφαίρεσε τα αγόρια που τρέχουν 16).

Ο κύριος Έντουαρτς διέκοψε τις σκέψεις του Τσάρλυ. «Λοιπόν, μέχρι να βρούμε τί έχει συμβεί, φοβάμαι ότι θα αναγκαστώ να σας υποχρεώσω να μένετε στο σχολείο κάθε απόγευμα. Θα πρέπει επίσης να καλέσω τους γονείς σας και να μιλήσω και σε εκείνους. Μέχρι να σας κάνω άλλη ανακοίνωση, να είστε έτοιμοι να μένετε στο σχολείο δύο ώρες μετά το σχολάσμα, αρχίζοντας από αύριο».

«Μάλιστα, κύριε» ψέλλισε ο Κοκκινομάλλης κατσουφιάζοντας.

«Μάλιστα, κύριε», είπαν ο Τσάρλυ κι ο Πρέστον με μια φωνή.

«Εντάξει, νεαροί, τώρα μπορείτε να επιστρέψετε στην τάξη σας». (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).

Τα τρία αγόρια βγήκαν από το γραφείο του διευθυντή κι επέστρεψαν με βαρειά βήματα στην τάξη (Τοποθέτησε Κοκκινομάλλη 21α, Τσάρλυ 39α και Πρέστον 22α).

«Δεν κλέψαμε τίποτα, Τσάρλυ», είπε ο Κοκκινομάλλης.

«Το ξέρω», είπε ο Τσάρλυ. «Είδате όμως; Μοιάζει σα να το κάναμε».

«Ναι», είπε ο Πρέστον, «έχει δίκιο. Δεν έπρεπε να έρθουμε στο σχολείο χτες το απόγευμα, όταν είχε ήδη κλείσει».

«Θα έπρεπε τουλάχιστον να πούμε στον επιστάτη το λόγο που ήρθαμε, αυτό είναι σίγουρο», πρόσθεσε ο Κοκκινομάλλης. «Τώρα έχουμε μπλέξει πάρα πολύ άσχημα».

«Ωχ, όχι!» αναστέναξε ο Πρέστον. «Τι θα σκεφτούν τα άλλα παιδιά; Προσπαθήσαμε να τους δείξουμε πώς πρέπει να ζουν οι χριστιανοί και τώρα όλοι θα νομίσουν ότι είμαστε κλέφτες!»

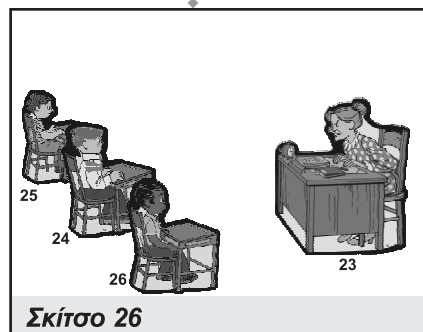
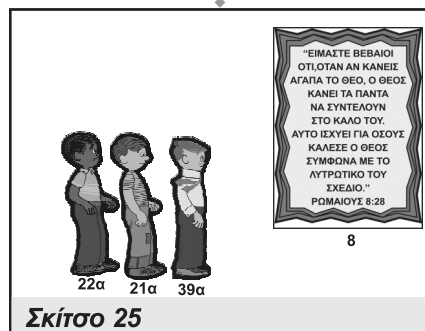
Ο Τσάρλυ συνέχισε να σκέφτεται. Υπήρχε κάτι που έπρεπε να θυμηθεί! Και τότε ήρθε στο νου του το εδάφιο που μάθαιναν στο Κυριακό Σχολείο. «Υποθέτω ότι πρέπει απλώς να εμπιστευτούμε το Θεό, όπως λέει και το εδάφιο μας (πρόσθεσε το εδάφιο αποστήθισης 8). Είμαστε βέβαιοι ότι, αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του. Αυτό ισχύει για όσους κάλεσε ο Θεός σύμφωνα με το λυτρωτικό του σχέδιο». Ο Τσάρλυ τελείωσε το εδάφιο την ώρα που έφταναν στην πόρτα της τάξης.

«Λοιπόν, πρέπει να μπούμε μέσα», είπε ο Κοκκινομάλλης κουνώντας το κεφάλι του. (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).

Άνοιξαν την πόρτα και μπήκαν μέσα. Την ώρα εκείνη ένα κορίτσι απαντούσε μια ερώτηση. Σταμάτησε να μιλά. (Τοποθέτησε την κυρία Τζόνσον στην έδρα 23). Όλα ήταν τόσο ήσυχα που θα μπορούσες να ακούσεις ακόμα και μια καρφίτσα που πέφτει. Ένωσαν ότι όλοι τους κοίταζαν – ειδικά η κυρία Τζόνσον. Όταν κάθισαν στις θέσεις τους (πρόσθεσε τον Τσάρλυ 24, τον Κοκκινομάλλη 25 και τον Πρέστον 26) η κυρία Τζόνσον ζήτησε από το κορίτσι να ολοκληρώσει την απάντησή της. Μετά από αυτό, όλα έμοιαζαν φυσιολογικά εκτός από το γεγονός ότι κάθε φορά που ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον ανασήκωναν το κεφάλι τους η κυρία Τζόνσον τους κάρφωνε με τα μάτια της. (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).

Επιτέλους το σχολείο τελείωσε και τα αγόρια πήραν το δρόμο για το σπίτι. Αυτό ήταν το τελευταίο απόγευμα που, άγνωστο για πόσο καιρό, θα πήγαιναν στο σπίτι κατευθείαν μετά το σχολείο. Δεν μίλησαν και πολύ στο δρόμο. Όλοι τους είχαν πολλά να σκεφτούν.

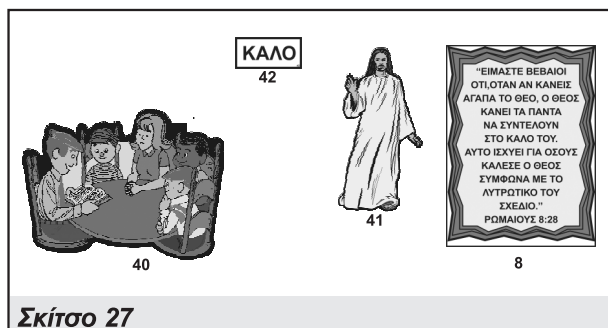
(Τοποθέτησε την οικογενειακή λατρεία 40). Την ώρα του φαγητού ο Τσάρλυ είπε στους γονείς του όλα όσα είχαν συμβεί. Ξεκίνησε από την αρχή λέγοντας πώς αυτός, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον είχαν προσπαθήσει να εξηγήσουν στην κυρία Τζόνσον ότι πιστεύουν στο Χριστό. Για το πώς έτρεξαν να φύγουν βιαστικά ξεχνώντας τα βιβλία τους. Για το ότι γύρισαν στο σχολείο να τα πάρουν, κι ότι το ίδιο πρωί τους είχαν

καλέσει στο γραφείο του διευθυντή όπου τους κατηγόρησαν για κλέψιμο. Και τώρα θα έπρεπε γι' αυτό το λόγο να κάθονται στο σχολείο κάθε απόγευμα σαν τιμωρία.

«Ναι, το ξέρουμε. Ο διευθυντής μας τηλεφώνησε», είπε η μητέρα του Τσάρλυ.

«Ξέρουμε όμως ότι δεν πήρατε τίποτα», είπε καθησυχαστικά ο μπαμπάς του.

Μετά το φαγητό ο μπαμπάς του Τσάρλυ πήρε στα χέρια του την οικογενειακή Αγία Γραφή. Γύρισε προς τα τρία αγόρια και τους είπε: «Σας κατηγόρησαν για κάτι που δεν έχετε κάνει. Θα σας μιλήσω για κάποιον άλλο στην Αγία Γραφή που κατηγορήθηκε για κάτι που δεν είχε κάνει».

Ο μπαμπάς του Τσάρλυ άνοιξε τη Γραφή στο κεφάλαιο 26 του Κατά Ματθαίον ευαγγελίου κι άρχισε να διαβάζει. Ο Τσάρλυ άκουγε με προσοχή και κατάλαβε αμέσως ποιος ήταν αυτός που είχε κατηγορηθεί για κάτι που δεν είχε κάνει – ήταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός. (Πρόσθεσε τον Ιησού 41).

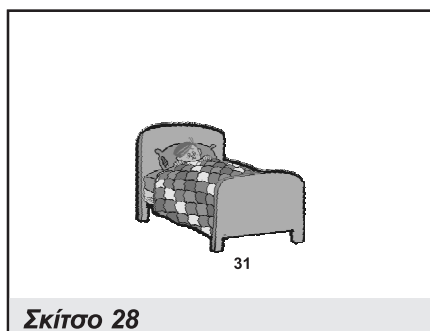
Ο Τσάρλυ συνέχισε να ακούει προσεκτικά όταν ο πατέρας του μίλησε για τα εδάφια που είχε διαβάσει. «Συνέλαβαν το Χριστό σαν εγκληματία, αλλά ξέρουμε ότι δεν είχε κάνει κανένα κακό», εξήγησε ο πατέρας του Τσάρλυ. «Όταν οδήγησαν το Χριστό μπροστά στον αρχιερέα Καϊάφα, χρειάστηκαν ψευδομάρτυρες που είπαν ψέμματα για τον Ιησού για να μπορέσουν να βρουν κάτι εναντίον Του και να Τον καταδικάσουν σε θάνατο. Όταν στάθηκε μπροστά στον Πόντιο Πιλάτο, ο Πιλάτος είπε: Τι κακό έκανε ο άνθρωπος; Δεν του βρήκα τίποτα που να επισύρει τη θανατική καταδίκη (Λουκάς 23:22). Ξέρεις όμως τι έκανε για όλα αυτά ο Χριστός, Τσάρλυ; Τα εδάφια Ματθαίος 27:13 και 14 λένε: Δεν ακούς πόσα σου καταμαρτυρούν; του λέει ο Πιλάτος. Ο Ιησούς όμως δεν έδινε καμιά απάντηση, κι ο διοικητής απόρησε πολύ γι' αυτό. Ο Χριστός δεν θύμωσε και δεν οργίστηκε μαζί του. Δεν προσπάθησε να αποδείξει ότι είχε δίκιο. Ποτέ δε μουρμούρισε και ποτέ δεν παραπονέθηκε για όλα αυτά που του έκαναν εκείνοι οι άνθρωποι. Τα δέχτηκε όλα χωρίς να πει λέξη γιατί ήξερε ότι ο Θεός είχε ένα σκοπό για όλα όσα συνέβαιναν».

«Αγόρια», συνέχισε ο μπαμπάς του Τσάρλυ, «όλα αυτά μοιάζουν πολύ με τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε τώρα. Σας έχουν κατηγορήσει για κλέψιμο, ενώ δεν έχετε κάνει τίποτα. Ο Θεός επιτρέπει να σας συμβεί αυτό επειδή μέσα απ' αυτό θα βγάλει κάτι καλό». (Πρόσθεσε τη λωρίδα λέξης ΚΑΛΟ 42).

«Αυτό ακριβώς λέει και το εδάφιο αποστήθισής μας», είπε ο Τσάρλυ καθώς θυμήθηκε το εδάφιο του Κυριακού Σχολείου. (Πρόσθεσε το εδάφιο αποστήθισης 8) Είμαστε βέβαιοι ότι, αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του. Αυτό ισχύει για όσους κάλεσε ο Θεός σύμφωνα με το λυτρωτικό του σχέδιο».

«Σωστά, Τσάρλυ», απάντησε ο μπαμπάς του. «Απλώς να θυμάσαι? ακόμα κι αν εκείνοι οι άντρες είπαν ψέμματα για το Χριστό στέλνοντάς Τον στο σταυρό, ο Θεός

χρησιμοποίησε την πράξη τους για καλό. Εμείς μπορούμε να σωθούμε επειδή ακριβώς ο Χριστός πεθαίνοντας στο σταυρό πλήρωσε την τιμωρία για την αμαρτία μας. Ίσως ο Θεός να έχει σχεδιάσει για σας τους τρεις κάτι πολύ ιδιαίτερο και μέρος αυτού του σχεδίου είναι να μένετε τιμωρία μετά το σχολείο. Πρέπει απλώς να κάνετε υπομονή περιμένοντας να δείτε τι έχει σχεδιάσει ο Θεός». *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).*

Σκίτσο 28

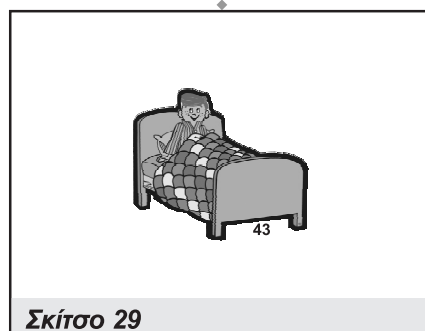
(Τοποθέτησε τον ο Τσάρλυ στο κρεβάτι 31).

Όταν το βράδυ εκείνο ο Τσάρλυ ξάπλωσε στο κρεβάτι του, σκεφτόταν όλα όσα είχε πει ο πατέρας του. Δε θα ήταν και τόσο ευχάριστο να μένει τιμωρία κάθε απόγευμα την ώρα που όλα τα άλλα παιδιά πήγαιναν στα σπίτια τους, αλλά θα έπρεπε απλώς να κάνει υπομονή και να εμπιστευτεί το Θεό να μετατρέψει όλα αυτά τα πράγματα προς το καλό. Ο Τσάρλυ προσευχήθηκε, «Κύριε Ιησού, Σε παρακαλώ,

κάνε το δικό Σου θέλημα στη ζωή μου. Βοήθησέ με να δείξω υπομονή και να περιμένω να δω αυτά που έχεις σχεδιάσει. Σε παρακαλώ βοήθησε τον Κοκκινομάλλη, τον Πρέστον και μένα να είμαστε καλοί μάρτυρες δικοί Σου παρόλο που μας έχουν κατηγορήσει για κλέψιμο. Στο όνομα του Χριστού, αμήν».

Καθώς ήταν ξαπλωμένος, κάτι εξακολουθούσε να τον ενοχλεί. Κάτι που έπρεπε να θυμηθεί από εκείνο το απόγευμα που κλάπηκαν τα χρήματα. Ω, μα, τι ήταν. *(Αφαίρεσε τον Τσάρλυ στο Κρεβάτι 31)*

Ξαφνικά, ο Τσάρλυ ανασηκώθηκε στο κρεβάτι του με μάτια γουρλωμένα. *(Τοποθέτησε τον Τσάρλυ ανασηκωμένο στο κρεβάτι 43).* «Το βρήκα! ΤΩΡΑ θυμάμαι! Θυμάμαι τι συνέβη εκείνο το βράδυ στο σχολείο!»

Σκίτσο 29

Εφαρμογή

Ο Τσάρλυ, ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης τιμωρήθηκαν για κάτι που δεν είχαν κάνει. Έμαθαν όμως ότι και κάποιος άλλος είχε τιμωρηθεί αν και δεν είχε κάνει τίποτα κακό – ο Κύριος Ιησούς. Το εδάφιο Α' Πέτρου 2:24 λέει: «Αυτός σήκωσε τις αμαρτίες μας με το ίδιο του το σώμα στο σταυρό, για να πεθάνουμε κι εμείς ως προς την αμαρτία, και να ζήσουμε μέσα στο θέλημα του Θεού». Ο Θεός είχε ένα θαυμαστό λόγο που επέτρεψε να πεθάνει ο Χριστός – έτσι ώστε να πάρει την αμαρτία μας και να γεννηθούμε στην οικογένεια του Θεού. Θα ήθελες να ζητήσεις από το Χριστό να πάρει την αμαρτία σου εδώ και τώρα;